

— Ὁ Ραούλ οὔτε ἐνόησε τίποτε ἐκ τούτων, οὔτε ἐζήτησε νὰ ἐννοήσῃ, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον σοβαρός, ἀπαθὴς καὶ ἐπιτετηδευμένος ἐβιάδιζεν ἐπὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν ὁδῶν τῶν Παρισίων, οὓς πρῶτον ἤδη ἐπεσκέπτετο, τόσον ὀλίγον περίεργος νὰ ἴδῃ καὶ νὰ περιεργασθῇ τὰ μυρία περὶ αὐτὸν ἀντικείμενα ὡς εἰ περιεπάτει ἐπὶ τῶν γαιῶν του.

*Ἐπειτὰ συνέχισεν.

ΑΡΣΙΝΗ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

ΚΥΝΗΓΙΟΝ ΛΥΚΩΝ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑΙ.

Τὸ παρελθὸν ἔτος συνεστήθη ὑπὸ τινος τῶν φίλων μου εἰς μέγαν τινα ἄρχοντα ῥώσσον, τὸν κόμητα Kostietkine, ὅστις εἶχε μεταβῆ εἰς Παρισίους χάριν διασκεδάσεως.

Ἡ περίεργος τῶν περιπάτων ἡμῶν ὄψις τῷ ἤρθε καθ' ὑπερβολήν. Τὸ κράμα τῶν παντοίων ἐκείνων προσώπων καὶ χαρακτήρων, τὸ ἀεικίνητον ἐκεῖνο πλῆθος τὸ ἀείποτε πολυπράγμον καὶ θορυβῶδες, τὸν παρέσυρεν ἐν τῷ στροβίλῳ αὐτοῦ, διαθερμάναν μέχρι ζέσεως τὴν ψυχὴν του, ἥτις μέχρι πρὸ μικροῦ ἦν πεπηγυῖα ὑπὸ του θανατηφόρου ψύχους τῆς Ῥωσσίας.

Ἐπειδὴ ἐμελλε μετ' ὀλίγον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς γαίας του, ἠρώτησα αὐτὸν διὰ ποίαν αἰτίαν ἀπήρχετο τόσον ταχέως.

— Μάθετε, φίλτατε, μοι εἶπεν, ὅτι ἡ μεγαλύτερα μάστιξ, ἥτις ἐξολοθρεύει τὰ κτήματα ἡμῶν δὲν εἶνε, ὡς νομίζετε ἴσως, τὸ ψύχος, ἡ χιών, καὶ ὁ πάγος. Ὁ φοβερώτερος ἐχθρὸς καθ' οὗ ὀφείλομεν νὰ παλαίσωμεν εἶνε ὁ λύκος! Ὁ λύκος εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ῥωσσίας, οὐμόνον κατὰ τὰ βόρεια τῆς αὐτοκρατορίας μέρη, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἀπείρους ἐκτάσεις, αἰτινες συνορεύουσιν αὐτὴν πρὸς τὴν Ἀνατολήν, εἶνε ζῶον ἐν γένει ἐκτάκτου παραστήματος, καὶ δυνάμει καὶ ὠμότητος ἀσυνήθους. Πρὸ ὀλίγου ἔλαβον ἐπιστολὴν παρὰ τινος τῶν γειτόνων μου, δι' ἧς μὲ πληροφοροῦσε οὗτος ὅτι ἀγέλαι τοιοῦτων σαρκοβόρων θηρίων ἐθεάθησαν πανταχόθεν. Διοργανίζεται ἐπομένως μεγάλη κατ' αὐτῶν ἐπιθέσις, εἰς ἣν ἐπεθύμουν νὰ παρευρεθῶ. Αἱ τέρψεις ἐν ταῖς ἡμετέραις χώραις εἰσὶ σπάνιαι, ἐφ' ἧς καὶ δὲν θὰ ἀφήσω νὰ παρέλθῃ τοσοῦτον ἐνδιαφέρουσα εὐκαιρία.

— Ἡξερῶ τὰς κυνηγεσίας σας κατὰ τῶν λύκων, τῷ ἀπεκρίθη. Εἰσέρχεσθε ἀνὰ τέσσαρες ἐντὸς ἑλκλήθρου, ὅπισθεν τοῦ ὀπίου προσθέτετε πρόβατον. Τὸ πρόβατον συρόμενον ὑπὸ τῆς ἀμάξης ἐκπέμπει λυπηρὰ βελάσματα, εἰς τὸ ἀκουσμα τῶν ὀπίων οἱ λύκοι συρρέουσι πανταχόθεν. Ἄμα οὗτοι προσεγγίσουσιν πυροβολεῖτε κατ' αὐτῶν φεύγοντες δι' ὅλης τῆς ταχύτητος τῶν ἵππων σας. Συμβαίνει πολλάκις οἱ ἵπποι νὰ μὴ εἶναι τόσον ταχεῖς, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ λύκοι διὰ τῆς ὑπερέρας ὠκύτητος αὐτῶν φθάνουσι καὶ πολιορκοῦσι τὸ ἑλκλήθρον. Τότε τετέλεσται. Τὸ πρόβατον οἱ ἵπποι τὸ ἑλκλήθρον καὶ πολλάκις καὶ αὐτοὶ οἱ κυνηγοὶ γίνονται βορᾶ

τῶν πειναλέων λύκων. Καὶ ταῦτα πάντα ὅπως φρονέσθητε δύο δωδεκάδας λύκων!

Εἰς ταῦτα ὁ κόμης Kostietkine, ἀρθρώσας σκωπτικόν τι ἐπιφώνημα, ἀνέκραξεν:

— Σεῖς οἱ Παρισίνοὶ εἶσθε πάντοτε οἱ αὐτοὶ εἶσθε οἱ πνευματωδέστεροι ἄνθρωποι τῆς ὑψηλίου, τὸ ὁμολογῶ, καὶ ὁμῶς εἶσθε μοναδικῶς εὐπιστοί. Ἄρχει ἐφημεριδογράφος τις, ἡ μυθιστοριογράφος, μὴ ἔχοντες ἄλλας εἰδήσεις πρὸς ἀντιγραφὴν, νὰ σας διηγηθῶσι μετὰ σοβαρότητος πάντα τὰ ἀνύπαρκτα πράγματα, ἅτινα διέρχονται διὰ τῆς κεφαλῆς των, ὅπως τὰ πιστεύσθητε ὡς ἱστορικὰ γεγονότα. Ἡ κατὰ τῶν λύκων κυνηγεσία ἡμῶν εἶνε ἄλλως πως πρωτότυπος. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὐδένα παρουσιάζει κίνδυνον, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου εἶνε μοναδικὸν θέαμα, ὅπερ ἐνθυμεῖται τις πάντοτε ὁσάκις κτύπησε νὰ τὸ ἴδῃ ἀπαξ. Τὸ κυνήγιον αὐτὸ δὲν λαμβάνει χώραν εἰμὴ κατὰ τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη.

— Διηγηθῆτέ μοι λοιπὸν τὰ περὶ αὐτοῦ.

— Ὅχι. Δὲν θὰ πιστεύσθητε οὔτε λέξιν τὴν πέμπτην ἀναχωρῶ, ἐὰν θέλετε ἐλάτε μαζί μου, σας προσκαλῶ . . .

*Ἡρξισα νὰ γελῶ.

— Γελάτε ὅσον θέλετε, ἀλλ' ἔλθετε. Θὰ ἐπιστρέψητε ἐνταῦθα μετὰ δύο μῆνας.

Τὸ τοιοῦτον ἐξελάμβανον ἐγὼ ὡς ἀστείότητα, ἀλλ' ὁ κόμης δὲν τὸ ἐνόει τοιουτοτρόπως. Μετεχειρίσθη πᾶν μέσον, ὅπως μὲ πείσῃ ν' ἀποφασίσω, τὰ δὲ πολυάριθμα αὐτοῦ κυνηγετικά διηγήματα ἀφύπνισαν αἴφνης ἐν ἐμοὶ ἀρχαῖον οἶστρον κυνηγοῦ, ὅστις εἶχεν ἐντελῶς κοπάσει πρὸ πολλοῦ.

Ἄγνοῶ πῶς τοῦτο ἐγένετο, ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι ἐπὶ τέλους παρεδέχθην.

Τὴν ἐπομένην πέμπτην ἐπέβημεν ἐντὸς ἀμαξοστοιχίας, τοποθετηθέντες δίκην δερμάτων, πεπληρωμένοι φυσιογγίων καὶ καρβινῶν ἐκ τοῦ ἐργασίου Devisme, καὶ διευθυνόμενοι εἰς Ῥωσίαν.

Αἱ γαῖαι τοῦ Kostietkine ἔκειντο ἐπὶ τῶν μεθορίων τῆς Σιβηρίας ἐν τῷ κυβερνεῖῳ τοῦ Simbirsk οὐ μακρὰν τῆς Σταυροπόλεως.

Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε θερμῆ, καίτοι ἐπεκράτει ὑπερβολικὸν ψύχος. Ἐβθάνομεν ἐγκαίρως. Οἱ τῶν περὶξὶ ἰδιοκτητῆται ἦσαν ἤδη ἀπὸ τῆς προτεραιῆς συνηθροισμένοι, καὶ ἔπινον ἀφθόνως τὸν καμπανίτην περιμένοντες τὴν ἀφιξίν ἡμῶν.

Μετέβημεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ μέρος, ἐνθα ἐμελλε νὰ γείνη ἡ τόσον ἐπιθυμητὴ κυνηγεσία, ἢ κατὰ τῶν λύκων ἔφοδος.

Τὸ μέρος τοῦτο ἦτον ἀπέραντος πεδιάς πεπηγυῖα, ἥτις πρὸς νότον ἠφανίζετο ἐν τῇ βυίχλῃ, μόλις δὲ ἐφαίνοντο ἀπωτέρω δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ κατοικίαι τινὲς χωρικῶν. Πρὸς βορρᾶν ἐξετείνετο δάσος ἐλατῶν, ὧν οἱ κορμοὶ καὶ οἱ χαμηλότεροι κλάδοι, μὴ ὄντες χιονοσκεπεῖς, ἐφαίνοντο μελανοὶ ἐπὶ τοῦ ὠχροῦ τάπητος.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς πεδιάδος ὑπῆρχεν ἀλλόκοτος τις οἰκοδομή, εἰδὸς τι πύργου, σχήματος τρογγύλου, κατεσκευασμένη ἐκ χιόνος.

Τοῦ πύργου τούτου, ὅστις ἦν ἀρκούντως χαμηλός, ὑπερέκειτο στέγη ἐκ σανίδων, ἥτις προεφύλαττε τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ κατὰ τῆς βροχῆς. Ἄλλ' ἡ στέγη αὕτη δὲν ἐστηρίζετο ἀμέσως ἐπὶ τῶν χιονωδῶν τοίχων, ἀλλ' ἐπὶ δοκῶν ὀρθῶν, αἵτινες ἀφινον ἐν τῷ μεταξὺ κενὸν διάστημα τριῶν ποδῶν ὕψους περίπου.

Εἰσήλθομεν ἐντὸς τοῦ πύργου διὰ κλίμακος. Ἐσωτερικῶς ὁ πύργος ἔφερε σανίδωμα, ὅπερ ἐκαλύπτετο ὑπὸ προβατίνων δερμάτων. Δεκάς ἐδρῶν καὶ μεγάλη τράπεζα ἀπετέλουν τὰ ἐπιπλα αὐτοῦ.

Τέλος ὑπῆρχε μικρὸν τι κανόνιον χάλκινον, στρέφον τὸ στόμιόν του ἐπὶ μιᾶς τῶν προσόψεων τοῦ πύργου, καὶ στηριζόμενον ἐπὶ ὑποστηρίγματος ναυτικοῦ.

Τὸ ἀλλόκοτον τῶν προετοιμασιῶν τούτων τοσοῦτον μὲ ἐξέπληττεν, ὥστε ἐπανειλημμένας ἀπηύθυνα πρὸς τὸν Kostietkine ἐρωτήσεις. Εἰς οὐδεμίαν ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπαντήσῃ, εὐχαριστοῦμενος εἰς τὸ νὰ γελᾷ σαρκῶνιον, ὡς ἔπραττεν ἐπὶ τῆς πλατείας ἐν Ἡαρισίσις.

Ἐπανήλθομεν εἰς τὴν ἔπαυλιν καὶ ἐνησυχολήθημεν εἰς τὰς προετοιμασίας ἡμῶν. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν διετάχθη νὰ φέρῃ μετ' ἑαυτοῦ δύο καραβίνας καὶ ἑκατὸν φυσιγγία. Πᾶν ὅ,τι δὲ συνείχετο πρὸς τὴν εὐζωίαν ἡμῶν, ἀφέθη εἰς τὰς φροντίδας τῶν μουζίκων, οἵτινες μᾶς ἠκολούθουν ἐντὸς τεσσάρων ἐλκθήρων.

Φθάσαντες εἰς τὸν πύργον ἐλύσαμεν πάραυτα τὰς ἀποσκευὰς ἡμῶν.

Ἡμεθα ἐν ὄλῳ δέκα κυνηγοὶ, ἦτοι εἶχομεν εἴκοσι καραβίνας καὶ χίλια φυσιγγία.

Οἱ μουζίκικοι ἔλυσαν καὶ αὐτοὶ τὰ ἄπερ ἔφερον δέρματα ἀρκτων, τεϊοδόχους, πύραυνα, τεῖον, σάκχαριν, κρύα κρέατα, τροφὰς παντὸς εἶδους, κονιάκ καὶ καμπανίτην. Πάντα ταῦτα ἐτέθησαν ἐντὸς κοίλου, σχηματισθέντος εἰς τὸ κέντρον τοῦ σανιδώματος.

Τοὺς εἶδαν ἐξάγοντας ἐκ τῶν ἐλκθήρων αὐτῶν πυριτιδοβολὰς πρὸς γόμωσιν τοῦ μικροῦ κανονίου, καὶ σύροντας τρία ζωντανὰ πρόβατα ἔχοντα τὸ ρύγχος αὐτῶν δεδεμένον.

Τὰ πρόβατα ταῦτα, ἄπερ ἦσαν προωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δέλεαρ, προσεδέθησαν στερεῶς ἐπὶ πασσάλων ἀφισταμένων ἐξ ἴσου καὶ μακρὰν τριῶν ἢ τεσσάρων μέτρων τοῦ πύργου.

Ἀποπερατωθεῖσων τῶν προπαρασκευῶν τούτων, οἱ μουζίκικοι, ἐξαιρουμένων δύο, οἵτινες ἔμειναν νὰ μᾶς ὑπηρετήσωσι, ἐπέβησαν αὐθις τῶν ἐλκθήρων των, καὶ στρέψαντες τοὺς χαλινούς ἀπῆλθον ὀλοταχῶς πρὸς τὴν ἔπαυλιν.

Ἐμεῖναμεν μόνοι ἐν τῷ μέσῳ τῆς πεδιάδος, δώδεκα ἄνθρωποι, περιμένοντες τὸν ἔχθρον.

Ἐπὶ τῶν δέκα ἐδρῶν ἐτέθη κλῆρος. Ἐκαστος ἐτοποθετήθη, ἡρέμα καθεσθεῖς, καὶ κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶ καραβίνας, πλησίον δὲ αὐτοῦ ἔχων δέσμην φυσιγγίων.

Σημεῖου δοθέντος, κατέβη εἰς τῶν μουζίκων, ἔλυσεν τὰ σχοινία, ἄτινα ἔσφιγγον τὸ ρύγχος τῶν τριῶν προβάτων, καὶ ἀναβὰς ταχέως τὴν κλίμακα, ἀνέστυρεν αὐτὴν ὀπισθέν του.

Τὸ πρόβατον, ὅπερ εὐρίσκετο ἀπέναντί μου ἤρξατο βελάζον, τὰ δὲ λοιπὰ δὲν ἐβράδυναν νὰ τὸ μιμηθῶσιν.

— Προσοχῆ, λέγει ὁ Kostietkine, δι' ἰσχυρὰς φωνῆς, σκοπεύετε ἡσυχῶς χωρὶς νὰ βιασθῆτε, ἔχομεν τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας ἐνώπιόν μας. Ἐκᾶστη βολὴ ἄς ρίψῃ χαμαὶ καὶ ἐν Ἡορίον.

Τὸν παρετήρουν ὀλίγον ἐκπληκτος. Καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς δράσεως οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπέ τις εἰμὴ τὴν λευκὴν πεδιάδα.

Ἄλλ' ἡ γαλήνη αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ.

Τὰ πρόβατα καταληφθέντα ὑπὸ τοῦ ψύχους ἤρχισαν βελάζοντα θρηνηδῶς.

Πάραυτα ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ δάσους τῶν ἐλατῶν ἐφάνη σκοτεινὴ τις κελίς.

Ἦτο λύκος!

Κατ' ἀρχὰς ἐφαίνετο διευθυνόμενος εὐθέως κατὰ τοῦ πύργου, ἀλλ' εἶτα ἤλλαξε τακτικὴν, καὶ ἤρξατο διαγράφων μέγαν κύκλον, οὐτινος ἡμεῖς ἤμεθα τὸ κέντρον.

Βεβαίως ἦτον ἤδη εἰς ἀπόστασιν βολῆς, ἀλλ' ἡ σύστασις τοῦ Kostietkine ἦν παρούσα εἰς τὰ ὄτα ἡμῶν.

Ἀφῆνης καὶ ἄλλαι μελαναὶ κηλίδες ἐσιζαν τὸν λευκὸν τάπητα. Ἠρχίσαμεν νὰ μετρῶμεν ἓνα, δύο, τρεῖς, δέκα, εἴκοσι λύκους. Ὡς ὁ πρῶτος, ἤρχισαν νὰ χαράττωσι συγκεντρικοὺς κύκλους μετὰ τοῦ ἰδιάζοντος εἰς τὴν φυλὴν αὐτῶν βαδίσματος, ἦτοι μὲ ἐλαφρὸν κάλπασμα πηδηκτὸν, μὲ τὴν κεφαλὴν καὶ οὐρὰν κάτω, μὲ τὰ ὄτα ἐμπρὸς, καὶ μὲ ὄμμα φλογερόν.

Μετὰ τούτους ἐφάνησαν καὶ ἄλλοι λύκοι, καὶ μετ' αὐτοὺς ἐπίσης ἄλλοι.

Ἐν ῥίπῃ ὀφθαλμοῦ ἡ πεδιάς ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν ἀπείρων αὐτῶν ἰχνῶν.

Οἱ ἐλθόντες πρῶτοι προσήγγιζον ὀρατῶς τὸν πύργον.

Τὸ στόμιον τῆς καραβίνας μου ἐκράτουν ἐπὶ ἐνὸς μεγάλου φοβεροῦ λύκου, ἐπιτηδειοτέρου τῶν λοιπῶν. Αὐτὸς δὲν διέγραφε κύκλους, ἀλλ' ἤρχετο πρὸς τὸν πύργον, πλὴν ἡ πορεία αὐτοῦ ἦν περιεσκεμμένη. Δὲν ἐβάδιζε κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἀλλ' ἐτέρπετο διαγράφων ἐλικοειδεῖς κινήσεις, ὧν ἐκάστη διακλάδωσις τὸν προσήγγιζε πρὸς τὸ πρόβατον, ὅπερ εὐρίσκετο ἀπέναντί μου.

Δὲν ἐτόλμων νὰ πυροβολήσω πρῶτος. Ἐφοβούμην μήπως οἱ εὐγενεῖς βογιάροι ἤθελον εἶπει:

— Ἰδέτε τοὺς θερμοκεφάλους τούτους Γάλ-

λους· δὲν δύνανται νὰ περιμένωσιν οὔτε ἐν δευτερόλεπτον.

Ἐδίσταζον ὅθεν, ὅτε ὁ Kostietkine ἀνέκραξε:

— Πρὸ πάντων, κύριοι, μὴ ἀφήσετε νὰ ἀρπάσωσι τὰ δελεάτα.

Οἱ λόγοι οὗτοι ὑπῆρξαν ἡ θανατηφόρος καταδίκη τοῦ μεγάλου λύκου.

Ἐπίεσα τὴν σφύραν. Ἔπεσον.

Ἐφρονεῦθη; Δὲν πιστεύω. Μοι ἐφάνη ὅτι ἀπειράθη νὰ ἀνορθωθῆ.

Πλὴν δὲν ἔλαβε καιρόν.

Οἱ ἐγγῆς αὐτοῦ εὐρισκόμενοι λύκοι ἐρρίφθησαν ἐπ' αὐτοῦ ἀπλήστως, καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν καταβροχθίζωσιν. Ἦκούετο ἤδη τὸ κροτάλισμα τῶν σιαγόνων αὐτῶν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὠρύοντο.

— Πυροβολήσατε κατὰ τῶν τρωγόντων, πρέπει νὰ βραδύνωμεν τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν, διέταξεν ὁ κόμης.

Καὶ ἐρρίψα καθὼς καὶ οἱ ἐκατέρωθεν ἐμοῦ δύο συνάδελφοι, δωδεκάδα πυροβολισμῶν.

Οὐδεμία βολὴ ἀπέτυχεν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα λύκους ἔκειντο ἐκτάδην ἀπέναντι τοῦ δελεάτος μου, ἐπὶ τῶν τριάκοντα δὲ αὐτῶν λύκων τριάκοντα στόματα πειναλέα, διημφισβήτουν τὰς σάρκας τῶν.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ ἀπέναντι τῶν δύο ἐτέρων προβάτων.

Ἐκαστος εἶχε πράξει τὸ καθήκον του. Τὸ πρῶτον σαρκοβόρον θηρίον, ὑπερ εἶχε προσεγγίσει πὴν λείαν, κατέπεσε βληθὲν ὑπὸ θανατηφόρου μολύβδου. Οἱ θυόφυλοι τοῦ ἐρρίφθησαν ἐπ' αὐτοῦ, ἐρίζοντες τὴν πρῶτον νὰ καταβροχθίσῃ τὰς σάρκας τοῦ ἐκπνεύσαντος συντρόφου τῶν. Οἱ κυνηγοὶ εἶχον πυροβολήσει ἐπὶ τῆς σωρείας ταύτης, τρεῖς δὲ ὑπερμεγέθεις σωροὶ πτωμάτων εἶχον καλύψει τὴν πεδιάδα, ἐνῶ πληθὺς ταραχώδης, εἰς τρεῖς διηρημένη ἀγέλας, ἐβυθίζετο ἐν τῷ αἵματι μέχρι τῶν ὠτων.

Τὸ βδελυρὸν τοῦτο θέαμα δὲν ἦτο εἰμὴ τὸ προοίμιον σκληρῆς φρικαλεωτέρας.

Ὁ Kostietkine, ὅστις μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐπυροβόλει πρὸς τέρψιν μᾶλλον ἐκλέγων ἐν τῷ σωρῷ τῶν σαρκοβόρων, θυμὰ τι ἀξιοσημείωτον εἶτε ἔνεκα τοῦ παραστήματός του εἶτε ἔνεκα τοῦ χρώματος τοῦ δέρματός του, καὶ ὅστις διέταξε νὰ παύσωμεν τὸ πῦρ ἐποίησε σημεῖόν τι εἰς τοὺς δύο μουζικούς.

Τότε τὸ μικρὸν χάλκινον τηλεβόλον διηπυθύνθη ἀλληλοδιαδόχως ἐφ' ἐκάστου τῶν σωρῶν τῶν λύκων, αἵτινες ἤριζον περὶ τὰ σώματα, καὶ διὰ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν ὠρυγμῶν ἐποίουν τρομερὸν θόρυβον.

Γεμισθὲν διὰ μυδροβόλων μέχρι τοῦ σομίου τὸ πυροβόλον ἐξεκενώθη εἰς ἐντὸς ἐκάστης ἀγέλης.

Εἶδεν τις τότε ὑψωθείσας ἀληθεῖς στήλας λύκων διασχισθέντων, τοὺς δὲ ἐπιζῶντας καταβροχθίζοντας λυσσασδῶς τοὺς θανάοντας.

Ἄπειρα σαρκοβόρα πτηνά, εἶχον ἐμφανισθῆ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ δλέθρου, ἀλλ' οὐδὲν ἐτόλμα ἀκόμη νὰ πλησιάσῃ τὴν πειναλέαν ἀγέλην.

Πρὸς μεγάλην ἐκπληξίν μου ὁ Kostietkine κατέβη εἰς τὴν πεδιάδα διὰ τῆς κλίμακος, καὶ μετέβη ἡσυχῶς ἵνα λύσῃ τὸ ἀπέναντί μου εὐρισκόμενον πρόβατον. Ἐλαβε δὲ αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ τὸ ἔφερεν ἐν τῷ πύργῳ, αὐτὸ ἔπραξε καὶ διὰ τὰ δύο ἄλλα, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐνοχληθῆ ὑπὸ τῶν λύκων κατὰ τὴν ἐπιχειρησιν ταύτην.

Ἦψωσαν μόνον τὴν κεφαλὴν τιὰ ἐκ τῶν θηρίων φοβούμενα μήπως ἤθελεν ἀποσπάσει τις ἀπ' αὐτῶν τὴν βορὰν, ἅμα δὲ ἐνθαρρυνθέντα ἐπανήρξαντο ταχέως τὸ φρικῶδες αὐτῶν δεῖπνον.

Ὁ Kostietkine εἶπε ἡμῖν τότε:

— Κύριοι, τὸ κυνήγιον ἐτελείωσε διὰ σήμερον. Πᾶν ὅ,τι ἠθέλαμεν ἤδη φονεύσει ἔσται διὰ τὰ σαρκοβόρα πτηνά. Δὲν πρέπει νὰ πράξωμεν τοῦτο. Δέοι οἱ λύκοι νὰ τρώγονται μεταξύ των!

Ἄλλως τε ἡ νύξ ἐπῆρχετε. Ὁ ὀρίζων τῆς πεδιάδος ἠφανίζετο ἐντὸς φαιῶς ὀμίχλης.

Ἐκ τῶν δέκα κυνηγῶν, οὓς περιεῖχεν ὁ πύργος, ἐξελέχθησαν δύο σκοποὶ ὅπως ἐπιβλέπωσι τοὺς λύκους. Ὄφειλον δὲ νὰ ἀντικαθίστανται κατὰ πᾶσαν ὥραν.

Οἱ μουζικοὶ παρεσκευάζον τὸ τέϊον! Ἡ τράπεζα ἐκαλύφθη ὑπὸ κρύων κρεάτων καὶ διαφόρων ἐθωδίσμων. Ἠρχίσαμεν τότε ἐξαίρετον δεῖπνον, ἔνθα ὁ καλὸς οἶνος ἔρρεεν ἀφειδίως.

Ἄλλ' ἐνῶ ἐξηκολούθει τὸ δεῖπνόν μας, οἱ λύκοι δὲν ἐνόουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἑαυτῶν. Εἰς ἀπόστασιν δέκα πέντε μέτρων τοῦ πύργου ζοφερὸς κύκλος ἰχνογραφεῖτο ἐν τῇ νυκτὶ ἐπὶ τῆς λευκῆς χιόνος.

Πληθὸς ἐρυθρῶν πυρῶν, συσσωρευμένων ἀνά δύο ἀπετέλει ἐπὶ τοῦ μελανοῦ τούτου κύκλου φωτεινὸν στέφανον. Ὁ στέφανος οὗτος ἦσαν οἱ λαμπυρίζοντες ὀφθαλμοὶ τῶν λύκων, αἵτινες ἀνήσυχον ἐκ τοῦ ἡμετέρου πυρὸς καὶ θερμῶς ἐρριπτον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βλέμματα πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ νύξ παρήλαθε. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν ἐξετέλεσε ἐναλλάξ τὰ καθήκοντα τοῦ σκοποῦ. Οἱ δὲ ἄλλοι κεκαλυμμένοι ἐντὸς δερμάτων ἀρκτων ὑπνωτον ὕπνον νήδυμον. Οὐδὲν ἔκτακτον συνέβη. Τὰ κόκκινα πυρὰ ἐσβέσθησαν βαθμηδὸν ἐν τῷ σκότει. Δὲν ἔμεινε δὲ περίξ τοῦ πύργου εἰμὴ εἰδός τι μελανοῦ κύκλου ὀλίγον διαφανοῦς.

Ἡ ἡμέρα ἀνέτειλεν. Ὁ Kostietkine μᾶς ἐξύπνησεν.

— Τώρα, Κύριοι, μᾶς εἶπε, τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως ἡμῶν ἐξετελέσθη. Πρέπει νὰ τελειώσωμεν σήμερον μὲ τὰ ζῶα ταῦτα.

Οὐδὲ εἰς λύκος ἐφάνετο πλεόν ἐπὶ τοῦ χιονώδους τάπητος.

Μόνον οἱ σκελετοὶ τῶν φονευθέντων τὴν προ-

τεραίαν ζώων ἐσχηνάτιζον περίξ τοῦ πύργου τὸν κύκλον ἐκείνον ὃν εἶδομεν τὴν νύκτα.

Τὰ σαρκοβόρα πτηνά ἐρριφθήσαν ἐπὶ τῶν πτωμάτων τούτων καὶ ἐρράμφιζον αὐτά.

— Αὐθέντα εἶπεν εἰς τῶν μουζίκων, ἀποτείνόμενος πρὸς τὸν κόμην, πρέπει νὰ θέσωμεν τὰ δολώματα;

— Ναὶ ὕπαγε.

Ὁ δὲ μουζικός μετέβη, ὡς τὴν προτεραίαν, ἔνκ δέση τὰ τρία πρόβατα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

Δὲν ἐβράδυναν νὰ ἀρχίσωσι τὰ λυπηρὰ αὐτῶν βελάσματα.

Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας παροῦλθεν.

Βίς λύκος ἐφάνη, κατόπι δύο, τρεῖς, κτλ. Ἡ συνοδεία τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἤρξατο.

Ἄλλ' ὡς παρετήρησεν ἡμῖν ὁ Kostietkine, οἱ λύκοι ἦσαν ἥττον πολυάριθμοι.

Ὁ φόνος τῶν λύκων ἐπανελήφθη. Αἱ τῶν πτωμάτων σωρεῖαι ἐσχηματίστησαν αὐθις, τὰ δὲ αἰμοβόρα ταῦτα θηρία ἔσχον τὴν χαρὰν νὰ φάγωσι τοὺς νεκροὺς τῶν.

Ἡ πένθιμος αὐτῆ καταστροφή ἤρξατο τρεῖς διαρκούσης τῆς ἡμέρας.

Ὁ κόμης, ὅστις εἶχε ἀναλάβει τὴν διεύθυνσιν τῆς κυνηγεσίας μᾶς προέτεινε πρὸς τὸ ἔσπερας νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ στρατόπεδον ἡμῶν καὶ νὰ διευθυνθῶμεν περὶ πρὸς τὴν ἔπαυλιν, ἢ νὰ περιμείνωμεν τοὺς μουζικούς, οἵτινες ὤφειλον νὰ ἔλθωσι τὴν ἔπαυριον τὸ πρωὶ νὰ μᾶς παραλάβωσι μὲ τὰ ἔλκνηρα αὐτῶν.

Ἐρχομεν ἀφθονίαν τροφῶν, τέιον, κονιάκ, πυρίτιδα, σφαίρας. Ἀπεφασίσαμεν ὅθεν νὰ διέλθωμεν εἰσέτι μίαν νύκτα ἐντὸς τοῦ πύργου.

Τὴν ἔπαυριον δύο ἐκ τῶν δελεάτων ἐτοποθετήθησαν αὐθις τὸ δὲ τρίτον πρόβατον εὐρέθη νεκρὸν ἐκ τοῦ ψύχους.

Αἱ ἀπελπιστικαὶ φωναὶ τῶν δύο πρώτων προβάτων δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπισύρωσιν εἰμὴ δεκάδα τινὰ λύκων. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἐξεπροσώπουν μόνον τὴν πολυάριθμον ἀγέλην, ἣτις μᾶς ἐπλησίασε τὴν πρώτην ἡμέραν.

Ἐκ τῶν ἀμετρήτων ἐκείνων σαρκοβόρων θηρίων, ἰδοὺ πᾶν ὅ, τι ἀπελείθη μετὰ διήμερον κυνήγιον.

— Βλέπετε τὰ ζῶα ταῦτα, μοὶ λέγει ὁ Kostietkine, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἔχει ἐντὸς τῆς κοιτίας τοῦ διακοσίου ὄμοιους του. Εἰσὶ τὰ μόνα ἐπιζῶντα ἐκ τῆς ἀγέλης, καὶ ἤξεύρετε νῦν διατί ἐπέμεινα ὅπως οἱ λύκοι φαγωθῶσι μόνον ὑπὸ τῶν λύκων.

— Ἴδου, προσέθηκε καταβαλὼν δι' ἐνὸς πυροβολισμοῦ ἓνα τῶν δέκα ἐκείνων ἐπιζήσαντων λύκων, καὶ βλέπων τὸν γείτονα αὐτοῦ ἐπιπίπτοντα κατὰ τοῦ πληγέντος. Ἴδου ἀκόμη εἰς τῶν συντροφῶν πρώγων τὸν συνάδελφόν του. Αὐτὸς θὰ κατεβρόχθισε περὶ τοὺς τετρακοσίους.

Ὀλίγοι πυροβολισμοὶ ἀπήλλαξαν ἡμᾶς τῶν

λειψάνων τῆς ἀπαισίας ἀγέλης, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ μακρόθεν ἀκούμενοι ἤχοι τῶν κωδῶνων ἀνήγγελλον ἡμῖν τὴν προσέγγισιν τῶν μουζίκων.

Ἦμην λίαν ἀνήσυχος ὡς πρὸς τὸν τρόπον, μεθ' οὗ ἤθελεν ἀποχωρισθῆ ἀπ' ἐμοῦ ὁ φιλοξενῶν με φίλος.

Ἄλλ' ἀνεμνήσθη τῆς ῥωσικῆς παροιμίας :

«Δέχονται τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὸ φόρεμα τὸ ὅποιον φέρει, καὶ προπέμπουσιν αὐτὸν κατὰ τὸ πνεῦμα ὅπερ ἤθελεν ἐπιδείξει».

Ὁ φίλος μου ἐφέρθη πρὸς ἐμὲ, ὡς συνήθως πάντες οἱ διακεκριμένοι ῥῶσσοι—μετὰ λεπτῆς εὐγενείας.—

— Ἐκάμαμεν καλὸν κυνήγι μοὶ εἶπεν, ὅταν ἐχωρίζομεθα, πολὺ καλὸν μάλιστα, καὶ ἰδοὺ ἀπηλλάχθημεν τῶν λύκων ἐπὶ τετραετίαν ἢ πενταετίαν.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ]

Γ.

Ὁ βίος καὶ αἱ ἐργασίαι ΤΩΝ ΣΚΩΛΗΚΩΝ

[κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Καρόλου Darwin].

Ὅταν ρήτωρ τις θέληνὰ παραστήσῃ διὰ τῶν ζωηροτέρων χρωμάτων τὴν ἀνθρωπίνην ματαιότητα, ἀποκαλεῖ τότε τὸν ἄνθρωπον «σκώληκα» συγκρίνον αὐτὸν, ὡς αὐτῷ δοκεῖ, πρὸς τὸ ταπεινότερον καὶ ἀθλιώτερον τῶν ζώων. Καὶ πράγματι ὁ μικρὸς σκώληξ, ὁ ὀφθαλμῶν ἐστερημένος, ὁ ἐντὸς τῆς γῆς ὁδοῦς ὀρύττων καὶ ἐκ γῆς τρεφόμενος ἠδύνατο νὰ φανῆ εἰς ἐπιπόλαιον παρατηρητὴν ὡς ἐν τῶν ἀτελεστέρων μελῶν ἐν τῇ κλίμακι τῶν ζώωντων. Οὐδὲν ἥττον ὁ σκώληξ, ὡς ὁ Darwin ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ πρὸ μικροῦ ἐκδοθέντι συγγράμματι ἀποδείκνυσιν, εἶναι εἰς τῶν ἀκαμάτων ἐργατῶν ἐν τῇ ἀναπλάσει τῆς γῆνης σφαίρας, εἰς τῶν ἐπιτυχιστέρων σκαπανέων τοῦ πολιτισμοῦ, συντελῶν οὐχὶ μικρὸν, ὡς κατωτέρω θὰ ἴδωμεν, εἰς καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους, καὶ τέλος μία τῶν μεγαλειτέρων ἀποδείξεων τῆς ἰσχύος τοῦ μικροῦ ἐν τῷ σύμπαντι.

Πρὸ πεντήκοντα ἤδη ἐτῶν ἐπέστησεν ὁ μέγας Ἄγγλος φυσιολόγος τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τῶν σκωλήκων καὶ ἐν ἔτει 1837 ἐπέδειξε τῇ ἐν Λονδίῳ «γεωλογικῇ ἐταιρίᾳ» βραβεῖαν ἐργασίαν, ἐν ἣ ἀπεδείκνυε ὅτι τὸ ἀνώτερον στῆμα τοῦ καρποφόρου ἐδάφους, εἶναι κατὰ μέγα μέρος ἔργον τῶν σκωλήκων. Ὁ Darwin ἐδειξε τότε πῶς τὸ στῆμα τοῦτο, διερχόμενον διὰ τοῦ σώματος τῶν μικρῶν τούτων ὄντων, ἐλευθεροῦται τῶν λίθων, ἀκαταπαύστως ἀναμίγνυται, θρύπτεται καὶ ἀραιοῦται, οὕτως ὥστε οἱ σκωλήκες εἶναι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων οἱ πρόδρομοι τοῦ καλλιεργούντος χωρικοῦ, οἷς κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ εὐφορία τῆς χέρσου γῆς καὶ ἡ ἐπέκτασις καὶ δὴ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ φυτικῆ βασιλείου, οἷα σήμερον ὑπάρχει πρὸς ὠφέλειαν καὶ χαρὰν τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Ὁ Darwin ὠρμήθη ἐν